

GÖTALANDS LÄNINGAREN

Pris 15 kr

1993

Innehållsförteckning

- 1 - 3   Chefen har ordet
4   Förre chefen har ordet
5 - 8
Förbandstraditioner/Förbandsmuséum
9 -12   Nu är de borta - de sist inskrivna
          volontärerna
13-14   Några reflektioner på aspirant året
          1992/93
14   Plutonfälttävlan
15   Kamratföreningens besök på T2
15   Nytt förbandstecken
16-17   Dansk besök
18-19   Regementets dag
20   Utbildningschefen
21   Karstorps kompani
22   Mariebergs kompani
23   Nora kompani
24-25   Skolkompaniet
26-27   Motorveckan i Skövde
28-29   Det kom ett brev från USA
30-31   Brev från General K Nordström
32-33   Garnisonens undergång
34-35   Avtackning av förtidsavgångna
          kollegor
36   Eberstein
37   Regementets framtid
38-39   Foto collage
40   Gubbalunch

På pärmens insida förslag till snapsvisa för regementet

På pärmens baksida information om F M K

Det är serverat

GLÖM EJ !!! *Regementets dag* *30 Oktober 1993*

Kamratföreningens
årsmöte
På regementets dag
30 oktober 1993 klockan 1100
i Sjukvårdsskolans lokaler

Förord

Göta trängarn kommer i år kanske att anta en något annorlunda skepnad . En ny redaktion har tagit över efter kn Ulf Floberg . Våra ambitioner har varit .

ATT

Tidningen skall visa året som gått viktigare händelser och viss historisk återblick

ATT

Publicera samtliga artiklar som inkommit och återge dem utan ingrepp

ATT

inte ha för mycket text utan visa verksamheten med hjälp av bilder i den mån det går

Redaktionen består av

Mj Håkan Forsberg ☎ 0500/465353

Kn Stefan Ekroth ☎ 0500/465215

Lt Karin Pettersson ☎ 0500/465215

FB

***Göta trängarn är utgiven av Kunglig
Göta trängregementes kamratförening***

Omslaget

***En lite ovanlig bild på T2 snö är ju inte
så vanligt på senare år***

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl. Göta Trängregementes kamratföreningar i Skövde och Göteborg

Adress: T2, Box 602, 541 29 Skövde · Tel 0500-46 50 00 Postgiro 9 58 82-7

Redaktör och ansvarig utgivare: Mj Håkan Forsberg

CHEFEN HAR ORDET

Du har nu fått ett nytt nummer av Götaträngaren i Din hand. Ett helt år har gått sedan förra numret. Mycket har hänt under detta år, inte minst som en följd av FB 92. Även fortsättningen av 1993 kommer att bli händelserikt för försvaret.

Regementet har fått en ny chef. Den 1 januari i år fick jag befälet över Göta trängregemente, ett fint och välskött regemente, med en mycket duktig befälskår och årets värnpliktskontingent artar sig bra. De värnpliktiga är intresserade, engagerade, välmotiverade, öppna och trevliga.

Under några månader har jag av medarbetarna vid regementet och i garnisonen fått en bra utbildning i hur regementet fungerar, dess traditioner, kultur och också lärt känna den s k T 2-andan, vilken står för yrkesskicklighet, serviceanda, öppenhet och progressivitet. Jag har också noterat att samarbetet inom garnisonen fungerar bra.

Försvarsbeslutet 1992 innebär ett antal långtgående förändringar för försvarsmakten och för armén.

- o Försvarsmakten skall bli "mindre men vassare". Detta innebär en avsevärt mindre krigsorganisation. Kvalitet skall gå före kvantitet.
- o För att producera och leda denna mindre krigsorganisation, behövs en mindre grundorganisation. Ett antal förband, staber och skolor skall läggas ned eller samlokaliseras. Så t ex bildas 1993-07-01 ett nytt milo S bestående av milo S och V. Milostaben i Skövde läggs ned.
- o Denna mindre krigsorganisationen kräver färre yrkes- och reservofficerare. Armén skall till den 1 juli 1994 avveckla omkring 2000 yrkesofficerare.
- o Försvarets operativa ledning skall ske av ett Högkvarter och tre Milostaber.
- o Arméns produktionsledning skall ske av arméledningen (ingående i högkvarteret) och sex fördelningsstaber. En av dem skall vara lokaliserad till Skövde. Den kommer att redan den 1 juli, när milostaben läggs ner, lämna den gamla milostabsbyggnaden och grupperas inom T 2 område.

Göta trängregemente välkomnar fördelningschefen med stab och ser fram emot ett bra ömsesidigt samarbete både inom ramen för en effektiv förbandsproduktion och när det gäller krigsförberedelsearbetet.

Försvarsbeslutet och centralt fattade beslut har också påverkan på underhållstjänsten, dess organisation m m och på T 2.

- o Utbildningen av brigadunderhållsbataljonerna skall i fortsättningen ske vid respektive brigadmyndighet. Härvid skall ett antal yrkesofficerare från trängförbanden överföras och flytta till brigadmyndigheten. Även reservofficerare överförs.

För T 2 del innebär det att officerare från regementet skall flytta till P 4, P 10, I 15 och I 2.

- o Trängtrupperna skall i fortsättningen som princip svara för utbildning och bemanning av det bakre underhållet. Så var det ju en gång i tiden. Nuvarande etappbataljoner utgår och omvandlas dels till fördelningsunderhållsbataljoner samt går med delar in i den nya milounderskötsorganisationen.

- o I det nya milo S bildas av materiel- och verkstadsförvaltningarna ett milounderhållsregemente med stabsp plats i Kristianstad. Milounderhållsregementet skall bestå av tre milounderhållsgrupper med fasta förråd och verkstäder samt delar av de gamla etappbataljonerna. T 2 skall ansvara för bemanning m m av dessa milounderhållsgrupper.

Hur ser T 2 framtid ut?

Sett mot den reducerade krigsorganisationen och de förändrade produktionsuppdragen, med ansvar för utbildning och bemanning av enbart ett antal fördelningsunderhållsbataljoner, vissa milounderhållsförband och fältsjukhus, är det oundvikligt med förändringar och reduceringar. Utöver att ett antal av regementets yrkesofficerare skall överföras till ett antal brigadmyndigheter, krävs ytterligare personalminskning. Inom några år har vi en årsklass på endast omkring 300 värnpliktiga och till denna utbildningsvolym och kommande krigsorganisation måste vi anpassa befälskadern. Det innebär att det innanför T 2 staket kommer att finnas enbart omkring 60 yrkesbefäl.

Någon oro för T 2 framtid hyser jag för närvarande inte.

Underhållstjänsten har, så länge jag kan minnas, varit föremål för utredningar och förändring.

Underhållstjänst- en är ju inte så spekulativ och i sig inte något utrikespolitiskt eller försvarspolitiskt instrument, jämfört med flygplan, robotbåtar eller stridsvagnar, men nödvändigt för att dessa skall kunna verka. Krigshistorien visar ju att underhållstjänsten alltid haft den avgörande rollen. För oss på T 2 är det därför viktigt att slå vakt om yrkeskunnandet och yrkesskickligheten, så att det förtroende som finns för underhållstjänsten bibehålls och förstärks. Härigenom skapas förutsättningar att, om behov skulle uppstå, kunna intensifiera och utöka verksamheten.

Förre Chefen har ordet.

Arméns omstrukturering innebär och altfort stora omställningar för många anställda . Då det i juni 1992 stod klart att vi var omkring 1500 yrkesofficerare för många i armén och CA gjorde klart att det var önskvärt att vi som fyllt eller närmade oss 55 år lämnade armén , beslöt nästan alla på T2 som hade möjligheten att hörsamma kallelsen . Jag tillhörde dessa och lämnade regements chefsskapet den 31 december .

Under mina drygt 30 tjänsteår har jag haft förmånen att vara " på trupp " i 25 år , om jag dit räknar tjänstgöringen vid våra skolor .Det har varit ett omväxlande och stimulerande jobb . Det jag hunnit med är plutonchef , kompanichef , lärare vid US , chef utbildningssektionen , chef Träng KAS , bataljonchef , chef US och chef T2 . Det mest stimulerande har varit människokontakten med värnpliktiga , elever ,kollegor och övriga försvarsanställda . Men också kontakterna med det civila samhället som följer med jobbet .

Höjdpunkten har varit de dryga fem år jag haft förmånen att föra befälet över Göta trängregemente .

Jag vill tacka alla Götaträngare för Era goda insatser för regementet . Regimentet har nästan alltid hållit fanan högt under dessa år Det är er förtjänst som löst uppgifterna väl , skapat en god anda och bra förband .

I mitt tack innesluter jag f d Götaträngare , kamratföreningens medlemmar , reservofficerare och civil

anställda . Men också kamraterna på P4 , Uhc och PaC som alla bidragit och bidrar till en effektiv armégarnison i Skövde .

Tack för goda insatser , ett bra samarbete och ett gott kamratskap . Jag tillönskar vår nye regementschef och er alla all välgång inför framåden

Tord Björkman

Förbandstraditioner/förbandsmuséum

I de segerkrönte fanorna susar vår historia - det har vi i bästa fall fått lära oss i unga år. Hos ungdomen ligger också framtiden förborgad, det anar vi.

Den stora konsten i detta sammanhang ligger i att förena historia och framtid till ett levande och sammanhängande helt. Detta kan endast ske på nuets och verklighetens grund men måste samtidigt ha djupt och brett fäste i det, som ut rättats av tidigare generationer.

Människor utan historia ter sig som en lös hord, och människor, som inte tror på sin framtid, kan karakteriseras som mörkänniskor. Man lever varken på minnen eller möjligheter utan på verkligheter. Först i dessa verkligheter kan minnena och möjligheterna mötas.

Det finns väldigt många numera, som talar så ivrigt och för-
tjust framförallt om år 2000 och tiden ännu längre fram. Jag tycker den framtiden bara är måttligt intressant.

Det syns mig vara långt mer väsentligt att först försöka noga reda ut sammanhanget bakåt i tiden, ty framtiden ligger ju i historien.

Vi kan inte veta, vilka vi är, och vilka vi till äventyrs kan bli år 2000, om vi inte skaffar oss god kunskap om, vilken väg som hittills trampats, och vilken grund vi därför står på.

Det, som multnar i kistor och skåp och förråd, dem mal och rost hemsöker, kanske ingen känner skyldighet att förhjälpas till nytt liv. Det, som förr nyttjades till hög effekt för enskilda och förband, har nu ersatts av annat, som i sin tur kräver all kunskap och omsorg.

Skulle någon händelsevis leta reda på och fatta intresse för det gamla och förbrukade, saknas ofta medel att tillvarata och rusta upp. Risken blir då stor, att man så småningom tror sig leva och verka i en helt ny tillvaro utan fotfäste i historien.

Jag vägrar att se historien som ett besvärande element - en uppfattning man tyvärr understundom tycker sig kunna spåra vid samtal med representanter för den yngre generationen och citerar därför gärna i detta sammanhang ett yttrande av Shakespeare: "Den varelse, som ej sitt ursprung vördar, får aldrig fäste i sig själv".

Det är en sagolik tillgång, när det bland ett regementes eget folk finns en så stark känsla för det levande förflutna, att man vill träda in, ja t o m offra tid och kraft, och göra något för att ge denna känsla ett praktiskt uttryck i ett välhållet och levande muséum. Gamla regementen får aldrig någonsin betraktas enbart som funktionella produktionsanstalter för moderna krigsförband. Det vore alldeles för andefattigt och småskuret.

Regementena är och skall förbli rika helheter, fruktbara för fantasi, känsla och tanke, och så kan de verkligen bli, inte minst genom alla idé-associationer de framkallar. I samma mån som de också förknippar sig med människors gärning och seklers möda, med den vetskapen, att "här striddes våra fäders strid med tanke, svärd och plog" och med den strävan, att här skall vi själva fullgöra vårt dagsverke och våra efterkommande träda till för att i sin tur fostra nya släkten i en obruten lång kedja. I samma mån blir de kära regementena mer än vardagsarbetsplatser. De blir helt enkelt nästan ett själs-tillstånd och ett kulturtillstånd. Till den djupa och starka insikten härom bidrar praktiskt taget varje bevarat minnesföremål i vårt välskötta och innehållsrika förbandsmuséum, när dessa kan kopplas till kunskapen om de människor, som under årens lopp verkat vid regementet.

Vår nyligen "förtidspensionerade" regementschef, översten Tord Björkman, berörde i artikeln "Jubiléumsbok och personalia" i den senaste utgåvan av vår tidning "Götaträngaren", att arbete pågick med en personaliadel till vår jubileumsbok.

Den arbetsgrupp, "Personaligruppen T 2", som sysslat med dessa frågor en tid, har bestått av:
Överste Tord Björkman
Kaptenerna Stig Lingnert, Evert Argus och K-G Ljungqvist
Löjtnanten Rune Myhrberg samt författaren till denna artikel.

Personaligruppen har till dags dato på olika listor förtecknat följande grupper av personal, som tjänstgjort vid Kungl Göta trängbataljon/trängkår/trängregemente:

- officerare och underofficerare på aktiv stat
fr o m 1936 t o m 1971
- civilmilitär personal av officers resp underofficers
tjänsteklass fr o m 1936 t o m 1971
- militärpastorer fr o m 1936 t o m 1971
- befäl av manskapet/underbefäl på aktiv stat (utnämnda
till distinktionskorpraler/furirer eller högre grad)
fr o m 1891 t o m 1971.

De ovan angivna årtalen för start- resp sluttidpunkt för de olika personalgruppernas redovisning har valts med följande motivering:

I den minnesskrift, som gavs ut vid trängtruppernas 50-årsjubiléum 1935, finns med foto, födelsedata m m all personal i hela truppslaget tillhörande de ovan angivna tre första grupperna redovisade från starten år 1885 t o m år 1935. (50-års-minnesskriften innehåller dessutom motsvarande exakta redovisning av samtliga reservofficerare och reservunderofficerare samt d:o rörande vid förbanden tjänstgörande auditörer, förrådsvaktmästare, maskinister och eldare).

Fr o m år 1936 finns ingen liknande redovisning för dessa grupper av personal vare sig vid vårt regemente eller inom truppslaget som helhet.

Den förtecknade fjärde gruppen ovan - befäl av manskapet/underbefäl på aktiv stat - har aldrig redovisats på samma sätt som övriga personalgrupper.

Förklaringen till detta fenomen låg i, att den här gruppen befäl tidigare endast korttidsanställdes vid förbanden. De kontraktanställdes för visst antal år - som regel tre år - varefter endast ett fåtal fick stanna kvar för vidare utbildning till underofficer och någon till officer. De flesta slutade sin militära anställning i samband med kontraktstidens utgång och övergick då till något civilt yrke. Starttidpunkten för redovisningen av den här gruppen befäl har därför satts till år 1891, vårt förbands födelseår.

1972 genomfördes inom hela försvarsmakten den s k tjänsteställningsreformen, vilken i sig radikalt ändrade all tidigare gruppindelning, tjänstegradsbenämningar m m inom hela det personaladministrativa området. Arbetsgruppen fann därför - i samförstånd med regementsledningen - att år 1971 var den naturliga sluttidpunkten för denna första del av gruppens arbete. Den fortsatta delen av arbetet med uppföljning fr o m år 1972 och framåt i tiden enligt den ovan redovisade och skissade modellen avses genomföras av personal ingående i regementets linjeorganisation.

För att kunna "klä på" alla de namn, som arbetsgruppen hittills "vaskat" fram och som regementets egen personal kommer att ta fram, med de faktauppgifter (foto, tjänstgöringstider, tjänstegrader m m), som ett personaliaverk bör innehålla, har en särskild blankett tagits fram. Blanketten kommer att sändas ut genom regementets försorg till all berörd personal med vid T 2 känd adress resp till känd eller spårad anhörig till vid T 2 tidigare tjänstgörande nu avliden personal.

När så småningom personaliadelen till vår jubiléumsbok successivt byggts upp, avses den fogas till det redan befintliga, mycket välordnade fotoarkivet i vårt regementsmuseum till gagn för kommande forskning och studium i såväl militär- som personhistoria.

Ett innehållsrikt militärt muséum får aldrig tillåtas bli en "gravkammare" och ej heller en "lumbod" med detaljrik men ändå ofullständig "knappologpresentation" och alltför överdriven nostalgi. Ett muséum måste ständigt leva och förnyas för att kunna gestalta en tilltalande helhet av saklig och - inte minst väsentligt - korrekt information om bl a de människor, som verkat vid förbandet och med vilka förutsättningar i form av materiella resurser dessa människor hade att lösa de ålagda uppgifterna.

Det är dessa fakta, som gör ett levande militärt muséum så oerhört betydelsefullt. Det ger den utsikt i tiden, som är ett livsvillkor för varje kulturvarelse. Må nu vårt muséum och vår personalhistoria fortsätta att spegla längtan efter fri och öppen horisont och kärlek till en rotnärande och rotfästade grund, och må det likaså spegla vår minnesrika historia, som vill bli värdeskapande framtid, och den glädje, som det avsatta arbetets och den osparda mödans naturliga frukt och lön.

----- Framtiden ligger i historien! -----

Med denna uppsats vill författaren framföra ett stort och varmt tack till vår kamratförenings ordförande, översten Tord Björkman, för hans lovvärda initiativ att starta upp detta "detektivarbete", som nu "Personaliagruppen T 2" påbörjat, och som regementets egen personal förhoppningsvis kommer att fullfölja till båtnad för såväl nutid som framtid.

Den "ständige" kamratföreningsmedlemmen

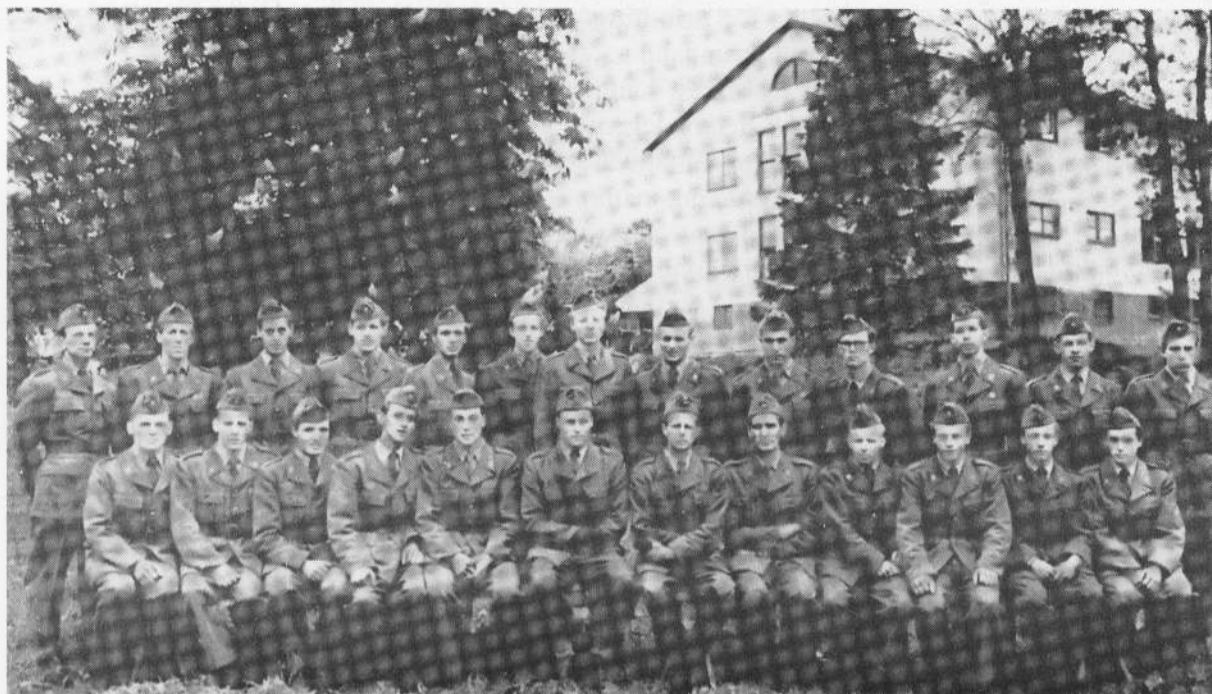
Skepparn

Bliv medlem i Kunglig Göta trängregementes kamratförening

Håll kontakten med ditt regemente genom att bli medlem i regementets kamratförening. Första året kostar det dig endast 10 kr därefter 50 kr året. Eller varför inte lösa medlemsavgiften på livstid för det facila priset av 400 kr.

Postgironummer : 9 58 82 - 7

Nu är de borta - De sist inskrivna volontärerna

Volontärskolan 10. komp Kungl Göta trängregemente, 1952

1. raden fr. v.: S Olausson, G Broberg, G Nordqvist, B Orheim, B Wikström, Serg Otterberg, Löjtn Ugglå, Serg Argus, W Dahlstrand, S Carlström, I Lundberg, H E Lindner.

2. raden: B Johansson, R Bohman, A Hellberg, Y Lantz, O Sneidern, O Eriksson, B Dahlberg, L Hjerp, L Nygren, L Frisell, K E Karlsson, R Gren, A Olsson.

Nu är de borta - de sista inskrivna volontärerna. Den 31/12 lämnade Hans-Erich Lindner och undertecknad T2. Ombedd av redaktören att göra något åt detta och snabbt dessutom så får det bli i det allra närmaste fritt ur hjärtat.

I slutet av september 1951 anlände ett antal ynglingar till T2. Vi var 12 stycken som med unicabox och blek nos, försiktigt klev in genom kasernvakten T2. Själv möttes jag av korpral Hansson (så småningom känd bilskollärare i länet). Han rekommenderade mig att vända om medan ännu möjligheten fanns. Nåväl, vi blev snabbt och väl omhändertagna på 10 komp; mättes, vägdes och läkarundersöktes. Efter detta skrevs kontrakt (se kopia). Riktigt vad det innebar begrep vi väl inte riktigt, unga och oförstående som vi var. Plutonchef var serg Per-Erik Johansson, "Snäppen" kallad, varför vet jag ej. Hans ettrige stf furir "Kustis" Nilsson .J. var efter den tidens förhållande mycket snäll, vad jag kommer ihåg. Kompanichef var Kn Christer Gson Ugglå och adjutant var fanj Oscar Åwall som vi fick en hälsosam respekt för.

Utbildningen bestod mest av soldatundervisning, exercis vapentjänst och sist men inte minst INRE TJÄNST. Det var inte fråga om att idag skall vi ha något utan idag skall ni lära er.... Och som det övades! Visa, instruera, ÖVA, ÖVA, var grundregeln och det är så vitt jag kan begripa fortfarande det bästa sättet att få något att sitta kvar. T ex när vi hade ett övningspass på 4 timmar i upp- och avsittning på lastbilsflak samt flakchefens uppgift glömmer jag aldrig. Hur snabbt vi än hoppade och flög så var vi trots allt sämre än ledarens gamla mormor. Dessemellan 10 min rast som vi verkligen utnyttjade för 10 min var 10 och inte 11 och en halv. Övningsledarna hade ett otroligt tålamod att hålla ut även den mest intetsägande övning. Jag kan dock försäkra att vad som lärdes ut fortfarande sitter i huvud och händer. En annan övning som

fänrik Lars Skeppstedt genomförde var vett och etikett i matsalen. Hur man skulle sitta, hålla kniv och gaffel, flat och djup tallrik mm. Att vi tillämpade detta kontrollerades noggrant i matsalen. Det skulle nog behövas även i denna dag. Vi volontärer hade också förmånen att varje eftermiddag marschera till matsalen för utfodring av choklad och bullar. Detta för att vi skulle växa till oss och till de värnpliktigas avundsjuka. Vi blev ibland utbuade när vi var på väg till "kaninutfodringen". Vi volontärer benämndes "kaniner" av någon outgrundlig anledning. Vi blev truppföringsobjekt åt korpral- och furirskoleleverna. Bland de som försökte lära oss veta hut kan nämnas vicekorpral Rune "Spurten" Emanuelsson, korpralerna Harry Edsberg, Bengt Karlsson och Johnny Nilsson (Naréus). Idel kända namn. Det var för övrigt ett äventyr att ta sig till matsalen. Man kunde, om man hade otur, råka ut för en nitisk fänrik eller korpral som ansåg att volontären borde lära sig hälsa. Därvid försvann åtminstone 5 min av vår dyrbara lunchrast. Vi fick bli lära oss att § 1 gäller: Befälet har alltid rätt. § 2 Har befälet av någon anledning fel gäller ändå § 1.

Det var aldrig någon tvekan vad som gällde och vem som bestämde. Vi lärde oss att anpassa oss efter detta. Det fanns alltid en tanke och livlig fantasi hos oss; hur ska vi lura befälet? Ibland gick det hem och ibland åt h-ke. Vi lärde oss att tåla motgångar av alla de slag, och inte bara sitta och gnälla, något som i alla fall jag haft god nytta av både i det civila och inom yrket. blev ju alltid så "himla" glad när man någon gång fick beröm, för man visste, min själ, att då var det befogat. Numera är det bra bara någon infinner sig, eller???

Fritiden ägnades åt att besöka Café Viola, Monte Lones och naturligtvis bio och även då flickor; ibland även åt studier, faktiskt.

Ibland fick vi besök på kvällar av äldre kollegor som sålde lotter. Obs vi vann aldrig! Serg Bengt Öman och fanj Petrus Bäck klarade ut för oss att vi behövde livförsäkringar, detta för vårt allra bästa, givetvis.

För att slippa kompaniförbud eller annan bestraffning om vi saknade något, så köpte vi av sakkunnigt befäl bli läskändar, oljedosor samt andra smärre artiklar. Jag kommer ihåg att jag hade tre stycken pistolsnoddar och tre kornnycklar vid något tillfälle. En personlig tragedi drabbades jag av då Allan Hellberg, Leif Nygren och undertecknad blev uttagna till sjukvårdare. Vår dröm var ju att få köra bil och inte att sätta ihop träbåren. Jag glömmer aldrig hur det kändes då korpral Blom cyklade ut till Dunkehallsskogen med oss, medförande cyklar och bårlagets utrustning. Allt medan de övriga samlades runt bilarna. Där fick vi lära oss sätta ihop båren, cykelplats och lära oss cykla med sårmarkör och mycket annat elände -- i våra ögon. En klen tröst var att vi dock fick lära oss köra bil och ta körkort.

Sex av oss hade realexamen som skolunderbyggnad och vi blev kommenderade till K2 i Helsingborg, där vi fick läsa en första årets gymnasiekurs i klass 1H (Högre linje). Våra kamrater var kvar i Skövde och läste humaniora under magister Folke Strömers överinseende.

På K2, vars kaserner fortfarande finns kvar i Berga utanför Helsingborg, fick vi förutom att läsa, det stora "nöjet" att lära oss rida. Varje torsdag kväll blev vi utsatta för detta äventyr. Varje gång fick vi orastade hästar. Följden blev alltid en sjuårdeles cirkus med volontärer hängande runt halsen, under hästen, och i planket. Övningsledaren fick därefter avbryta och låta hästarna fritt "jaga" av sig den värsta energin innan vi kunde börja igen. Jag misstänker att befälen dagen efter på mässen, berättade för varann de vildaste historier om hur vi bar oss åt. Prov i soldatundervisning var det ofta. En stående fråga var: Vad har furir Jensen för befattning på Livskvadronen? (J är för övrigt yngre broder till vår egen Hans Markus), nåväl, svaret var: Chef för Livskvadronens signalplutons ryttartropp. Det var lögn i h-e att vi kunde lära oss detta utan

Kungl

SÖTA TRÄREGIMENT

KONTRAKT.

Chefen för Kungl

Söta Träregiments

antager härmed

Ynglingen Ingemar Lundberg

till volontär ~~musikvolontär~~ vid

regimentet

Med avseende på anställningen gäller:

1) Anställningstiden räknas från och med den 1 oktober 1951 ~~och tillhänder med den~~ 1/10-51 - 31/3 -52 1951, dock att 51 mars 56

avsked dessförinnan kan meddelas enligt vad därom särskilt stadgas.

Beträffande skyldighet att, sedan mobiliseringsorder blivit utfärdad, ävensom under krig kvarstå i tjänst gäller vad därom särskilt stadgas.

2) Avlönings- och naturaförmåner samt sjukvård och begravningshjälp utgå enligt därom utfärdade reglementen och bestämmelser.

3) Tjänstgöringsskyldigheten fullgöres enligt order och eljest givna föreskrifter.

Av detta kontrakt äro upprättade två lika lydande exemplar, varav förvaras det ena i vederbörlig militärexpedition och det andra av den anställde.

Skövde

den 25 september

1951

Reg chef

Härmed antager jag anställning enligt detta kontrakt.

Skövde

den 18 sept

1951

Vittnen:

ÅSÅL. ÅRSKÄNSKINGEN 74. ÅRSKÄNSKINGEN

FKE. B. IExpl nr 12. 1950 X. 200 ex

Ynglingen Ingemar Lundbergs (på T2 mera känd som Rolf Lundberg) anställnings kontrakt vederbörligt undertecknat och bevittnat

vi blandade ihop begreppen å det värsta. Vidare skulle vi kunna Kungssången. Men roligt hade vi och en härlig sammanhållning blev det. För oss ynglingar var det ytterst genant när skolchefen Lt N-O Lindner undervisade oss i sexualundervisning d v s vad vi skulle medföra i plånboken om vi råkade ut för några av det täcka könet i storstaden Helsingborg.

På K2 råkade vi ut för dessa tiders gissel, omorg. och regementsindragningar. K2 lade ner verksamheten våren 1952 och regementets alla traditioner övertogs av P2 i Hässleholm. Vid hemkomsten försvann volontärsystemet och man fick bli tre månaders uppsägning. En del slutade och kvar blev 18 elever som genomförde en förkortad korpralskola. Lt Gunnar R Nilsson var då kompanichef med all kraft. Till god hjälp hade han taxen Bobby som då och då även han gav oss en utskällning. På den tiden var det raka rör. Man fick veta att man gjort fel utan en massa trams hit och dit. Vi klarade oss bra utan UGL och andra nutida förträffligheter.

Förutom nämnda befäl som försökte utbilda oss kan nämnas sergeanterna Evert Argus, Karl-Gustav Ljungqvist, Gunnar Persson och Håkan Otterberg. Argus försökte få oss intresserade av orientering, men backstreckskarta och skala 1:100 000 bidrog till att intresset inte var så stort. Fotboll var för min del trots allt roligare.

Varför blev jag T2-are på livstid? Min grundtanke var att efter militärtjänsten fortsätta och studera med mål gymnastiklärare. Efter hand började man tycka om den goda stämning och kamratskap som rådde. Man fick rejäla goda råd av äldre erfarna befäl oavsett grad och utan "tykningar". På 60-talet skapades, enligt förmenade, den så omtalade T2-andan, främst genom att vi blev sammansvetsade på repetitionsövningarna och lärde känna varann såväl på fritiden som under tjänst. Detta oavsett vilken grad man hade. Krigsplacerade och instruktörsgupper lärde sig hålla ihop och ha trevligt och visa våra stridande kamrater vad vi kunde, allt från I13 ned till I16.

Personligen har jag alltid känt mig välkommen till vilket förband jag än kommit. Jag tänker med saknad på repövningslägren Tånga hed, Tråsnäs, Bäckefors, Säve och Vårgårda och räkdoften hos Våganders pensionat. Denna "goa" anda tog vi med oss hem till våra mässar och kompanier, där man ofta drog sig till minnes diverse "fadäser".

Mycket annat finns att berätta men ingen skulle tro't i alla fall. Som damen sade till konstapeln om elefanten när denne ryckte upp morötter med snabeln och stoppade in...Allt var väl inte bättre förr men det var i varje fall ordning och reda. Alltid fullt klart vem som förde befälet och vilka uppgifter var och en hade. På senare år har man med nöd och näppe vetat var folk har suttit från ena dagen till den andra. För att inte tala om alla dessa omorgar.

...tycker verkligen synd om dessa arma flickor som sitter i GarnE växel...

Rolf Lundberg

Instämmer Hans Erich Lindner

Några reflektioner från aspirantåret 1992-1993.

Under utbildningsåret 1992-1993 har vi som nytexaminerade sergearter och instruktörer genomfört praktikdelen av officersutbildningen. Trots att målet för praktikdelen var lika för oss alla, att praktiskt genomföra utbildning av värnpliktiga (bland annat), var vi fem unika individer med olika bakgrund, möjligheter och förväntningar. Vad vi hade gemensamt alla fem var att vi genomfört 15 månaders utbildning på Arméns underhållsskola (US) för att förbereda oss för rollen som officer i den svenska armén. Under nio av dessa tolv månader var våra lärare på US Mj Jan Engström (T3), Kn Mats Fransson, Lt Stig Fredriksson och Lt Stewe Pettersson. Under tre varma sommarmånader hade vi sedan förmånen att gå i Kn Schöns hårda skola (OK 2-3), där vi bland annat fick fördjupade kunskaper och praktisk erfarenhet av underhållstjänst (t ex bärgning av och med tgb 30).

I oktober 1992 var det äntligen dags att pröva vingarna i det stora examensprovet, nämligen praktiktjänstgöringen. Syftet med praktiktjänstgöringen var att, innan vi fastställdes inom försvaret, pröva om och hur vi klarade officersyrket. Denna artikel avser att ge en bild av hur vi upplevt vårt första år på Göta Trängregemente, dvs vårt första år som provanställda instruktörer och vårt sista som officersaspiranter.

I oktober blev vi fem officersaspiranter utplacerade på olika plutoner för att tjänstgöra som instruktörer: tre aspiranter på fördelningsunderhållskompaniet, 2. komp (Sg Johansson på intendenturplutonen samt Sg Ragnarsson och Sg Hallberg på transportpluton) och två aspiranter på brigadförsörjningskompaniet, 3. komp, (Sg Bromander på stab/tross-troppen och Sg Magnusson på amtransportpluton).

Vi har alla upplevt att vi har blivit mycket väl omhandtagna på våra praktikplatser av äldre kollegor och befäl. Vi känner att vi alltid har haft möjlighet att diskutera uppläggning av övningar, eller andra uppgifter som vi har haft under praktiken, och få råd och hjälp av äldre och mer erfarna kollegor. mellan arbetspassen, som ibland har varit både krävande och tuffa, har det varit skönt att få koppla av på mässen. Stämningen på T2, eller den välkända T2-andan, upplever vi som något mycket speciell och positiv. Sammanfattningsvis kan sägas att praktikåret har varit mycket roligt, intressant och framförallt lärorikt. Vi har haft god nytta av de kunskaper vi fick på officershögskolans teoretiska del, även om allting inte "stämmer" eller kan omsättas i praktiken. Det är till exempel svårt att i läroböcker olika konflikt- eller problemsituationer och hur man löser dessa. Eftersom varje människa är unik finns det tyvärr inga enkla patentlösningar.

En av fördelarna med praktikperioden är att den ger möjlighet till en ömsesidig prövning av lämplighet och fallenhet för yrket, eller prövning av "vad man går för", före fastställning inom yrket. En sådan anställningsmodell vore kanske något för civila företag att ta efter?

Om man skall nämna några negativa erfarenheter av detta år så är det att vi som officersaspiranter har blivit frustrerade av att några äldre befäl har visat ovilja att lyda order. Vi tänker till exempel på Chefen för Arméns krav på befälens fysiska kondition, som innebär att alla befäl skall genomföra vissa fysiska övningar varje år för att uppfylla dessa krav. Vi har märkt ett motstånd mot att genomföra dessa åligganden, även om de fysiska förutsättningarna är goda. En ytterligare reflektion som vi gjort är att vi själva som befäl måste uppfylla de krav som vi ställer på våra soldater. Vi får inte glömma bort att vi fungerar som förebilder för soldaterna och därför måste "leva som vi lär". Om vi t ex begär att soldaterna skall ha mössa på sig och alla knappar i rocken knäppta, så blir vi inte trovärdiga om vi som befäl går barhuvade och med uppknäppt rock. Förmodligen är detta något som vi alla är väl medvetna om, men kanske ibland syndar emot.

Den 1 mars 1993 nådde vi officersaspiranter fänriksstatus. Dan Bromander är ett undantag, men han når denna dignitet den 1 juni i år. Det är inte utan att vi är stolta över "stjärnan", som är ett synligt tecken på att Vi klarat både de teoretiska och praktiska kraven som ställs på en yrkesofficer med graden fänrik. Vi vill gärna värna om den yrkesstolthet som vi känner idag och som vi anser vara något mycket viktigt för varje yrkesgrupp, både inom det militära och det civila samhället.

Trots att de politiska vindarna blåser snålt inom samhället just nu, bland annat med hot om nedläggningar av militära förband och åtföljande personalnedskärningar, och därmed ökade krav på yrkesofficern, känner vi stor optimism inför framtiden. Vi tror att vi kommer att arbeta som officerare inom försvarsmakten, frågan är bara på vilket regemente. Blir det på I22 i Kiruna, på P2 i Hässleholm eller får vi nöjet att se fram emot en yrkeskarriär på det stolta Göta Trängregementet?

1993-års utnämnda fänrikar genom

*Fredrik Hallberg
Fänrik*

Plutonsfälttävlan 1993

Karin Pettersson

På årets hittills varmaste dag den 26 April , startade 9 stycken förväntansfulla plutoner marschen mot en inteckning i vandringspriset . Att det skulle bli en tuff och utslagsgivande plutonfälttävlan förstod vi alla snart . En titt på termometern visade mot 20 grader , under eftermiddagen .

Ett antal moment var inlagda på vägen ut mot kvällens mål , Skövde skjutfält , där plutonerna gick i bas enligt den gamla tälläger principen .Efter det att kn Jonny Asp , med hjälp av bataljonsledningen räknat ut ställningen i tävlingen var startordningen inför jaktstarten på Tisdags morgonen klar . Stab och tross troppen från Karstorps kompani gick ut först och behöll ledningen i mål . Även tvåan transport plutonen från Mariebergs kompani höll sin placering och belade en andra plats före Underhållsplutonen också från Mariebergs kompani .

Vi på redaktionen gratulerar till en väl genomförd plutonsfälttävlan !

Den segrande plutonen stab o tross Mariebergs kompani

Kamratföreningens årliga besök vid T2

övt Jan E Thunberg

Kamratföreningens årliga studiebesök vid regementet genomfördes 17 mars. Samling vid Götamässen för förmiddags kaffe, varefter tjt regementschefen, övt Jan E Thunberg berättade om T2 idag och vad som händer den 1 juli 1994 med anledning av armens omstrukturering.

Om personalläget och yrkesofficerares möjligheter att söka över till civil verksamhet berättade personalchefen major K Johansson.

Årets grundutbildning och den nya fördelnings undehållsbataljonen presenterades av bataljon chefen övt Lennart Bengtsson.

Efter genomgångar och frågestund ställdes färden med buss till en för alla T2: are välkänd grupperingsplats - Arvidstorp - där majoren Mats Billing tog emot med presentation av ett fördelningsförsörjnings kompani under pågående kompaniövning.

En välsmakande fältlunch samt studium av kompaniets inkörning på grupperingsplats avslutade en fin dag vid T2

Nytt förbandstecken

Redaktören

Tvåan som prytt Göta trängarnas axelklaffar har genom åren blivit en symbol för kunskap och framåtanda inte bara inom truppslaget utan också på stor bredd inom försvaret, den har också stått för ett fint kamratskap och sammanhållning. Vi Göta trängare har med stolthet burit vår tvåa på axelklaffarna.

Från 1993-07-01 skall tvåan bytas ut mot ett nytt förbandstecken, det gäller inte bara T2 utan samtliga trängförband. Som grund har CA beslutat att tidigare befintliga tecken användas, som grund för T2:s nya tecken skall Folkunga lejonet som i dag används i I16

förbandstecken användas (se bild här nedan)

och förses med en krona, silverfärgen kommer vi att få behålla lyckligtvis.

Svea trängarna skall få P10:s förbandstecken i silver, och Norrlands trängarna får I19 förbandstecken i silver.

I 16 tecken som förses med krona och blir Göta trängregementes förbandstecken

Svea trängregementes förbandstecken

Norrlands trängarnas nya förbandstecken

Mj Henrik Jensen
Jyske Trænregiment
6.e dec 1992

Traditionen tro var der også i år udveksling av officerer mellem Göta Trängregemente og Jyske Trænregiment.

Fredag den 6 november ankom vi to danske officerer med vore fruer til Göteborg, hvor vi blev modtaget af kaptajn Stefan Ekroth, som week-enden før havde besøgt Jyske Trænregiment sammen med major Anders Löfvenborg ledsaget av deres fruer.

Vi ankom til Prisma hotel i Skövde, hvor major Löfvenborg bød os velkommen. Vi blev budt på smørgås med tilbehør og nød gensynet med vore svenske venner og deres fruer.

Lørdag var gästedag ved regimentet. Vi blev fint modtaget af regimentschefen og overværede derefter paraden. Det var meget positivt at se, hvor mange pårørende, der var mødt frem på dagen. Der var arrangeret fine demonstrationer af våben og materiel. Vi var specielt imponerende af de soldater som demonstrerede rensning ved en gasstation, hvor de tog bad i novemberkulden og en særdeles praktisk sanitetsvogn med behandlingskapasitet. Køretøjet var meget praktisk inrettet, så den kunne fordoble pladsen ved at trække dele af det indvendige til siden på meget kort tid. Regimentsmuseet var absolut et besøg værd. Det var holdt i vakre lokaler med mange interessante sager, som var anbragt meget overskueligt. Motorcykleopvisningen af "Lejonen" var imponerende. Det var virkelig teknisk kørsel på verdensniveau vi så. Det var så spændende, at vore fruer glemte den kolde blæst.

En lille tur i Skövde var interessant, da det gav os et indtryk af garnisonsbyen. Turen sluttede ved kirken højt beliggende ved Bandybanen med en dejlig udsigt over staden. Kirken var utrolig vakker i sin enkle arkitektur. Den ligner ikke andre kirker jeg har set, men gjorde et stærkt indtryk.

Om aftenen var der fest med middag i "Hundramannasalen". Det var en meget fin fest, som var arrangeret perfekt. Den forenede stil og en varm atmosfære. Alt var arrangeret perfekt, og der var en god mulighed for at tale med vore svenske venner.

Det var fire trætte danske som ankom til hotellet efter en begivenhedsrig dag!

Kaptajn Ekroth kørte næste dag med sin frue til Göteborg för at tage afsked med os. På vejen var der heldigvis tid til at bese klosterkirken i Varnhem. Det var meget interessant at se den usædvanlige kirke og de gamle klosterruiner. Vi blev også orienteret på en fin måde da vi kørte gennem det vakre landskap i Västergötland.

Kaptajn Henrik Westen-Jensen og undertegnede med fruer havde en dejlig og udbytterik udvekslingstur ved Göta Trängregemente. Vi følte os virkelig velkommen i Skövde. Alle tog varmt imod os, ikke minst Major Löfvenborg og Kaptajn Ekroth med fruer.

Forhåbentlig vil udvekslingen mellem de to venskabsregimenter fortætte selv om vi lever i en tid, hvor forandringens vind blæser over den militære verden i et tempo, der giver stor usikkerhed om, hvad der hænder i de kommende år.

Henrik Jensen

Henrik Jensen
Major, Jyske Trænregiment

T2:are vid Jyske 1992

Under tre dagar i månadsskiftet oktober-november var vi några stycken som fick vara med om festligheterna på vårt vänregemente Jydske, eller som det numera stavas Jyske, i samband med regementets årsdag. Vi, det var kapten Stefan Ekroth med Agneta Yngström och jag själv med Anita Norrström.

Vi kom fram till regementet på torsdagskväll och där väntade våra värdar kapten Westen-Jensen med hustru Irene och major Jensen med mat och dryck. Efter en stund förbrödring blev vi inkvarterade på gästförläggningen på regementet. Fredagen inleddes med "morgenmad", dvs frukost. Därefter besök hos regementschefen överste Schnoor. Efter en rundtur på regementet var det sedan dags för paraden. Kompanierna och avdelningarna mascherade in på fotbollsplanen. De lämnade av till bataljonschefen som efter ett kort tal lämnade av till regementschefen, som talade till soldaterna. Det hela avslutades med motsvaringheten till krigsmans erinran och därefter fördes regementets fana framför kompanierna. Utmarschen genomfördes som förbimarsch. Under hela tiden satt vi gäster på mjuka stolar, med filt för kylan och naturligtvis vindskyddat. Efter förbimarschen var det mottagning på mässen då vi överlämnade gåvor från Göta trängregemente.

På eftermiddagen fick vi möjlighet att bese den vackra staden Aalborg. Senare samma dag var vi bjudna till Helene och Henrik Jensen. Där fick vi erfara den danska gemytligheten då vi bjöds på en magnifik middag.

På lördagen var det shopping och museibesök på programmet. Höstmiddagen gick sedan av stapeln på kvällen. Den planerades och genomfördes av de yngsta, dvs serganter och fänrikar. Efter välkomstdrink på mässen gick vi till gymnastiksalen där det var dukat till fest. Efter middagen började dansen. Hör och häpna alla T2:are det var Danmarks mest kända storband som spelade gladjazz. Trevliga och glada människor, god mat och bra musik gör att vi med glädje ser tillbaka på kvällen.

Hemresedagen började med frukost hemma hos Irene och Henrik Westen-Jensen. Som vanligt saknades inget, vare sig det gällde mat eller gemyt.

Avslutningsvis kan man konstatera att trots att man vet om den danska gästfriheten i förväg blir man överväldigad då man får uppleva den. Allt går ut på att vi skall få det så bra som möjligt och få se så mycket som möjligt. Denna resa gav oss alla många fina minnen och vänner på andra sidan Kattégatt.

Vi vill än en gång tacka för en mycket trevlig week-end i Aalborg.

A Löfvenborg

Regementets dag 7 November 1992

Regementets dag firades den 7 november traditionsenligt genom att bjuda in anhöriga till de värnpliktiga för att flickvänner, pojkvänner, mor och far, farfar farmor m flera skall få se att det inte går någon nöd på deras telingar. Vidare bjuds allmänheten in via ortspresen och även genom en kortge genom staden. Våra Danska vänner från Jyske trängregemente var representerade och sist men inte minst alla unga och gamla Götaträngare.

*Vart har Chefen tagit vägen?
delar av regementets ledning på spaning.*

F Cristensen med barn verkar trivas

*"Bärgarkungen" A Berglövs grabbar
visar upp sig*

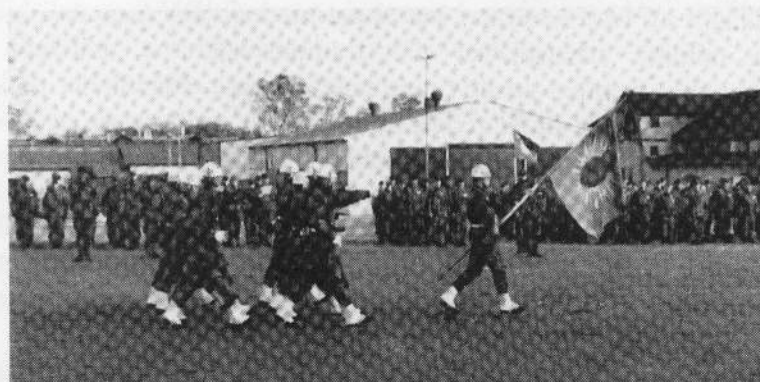
*I S B plutonen i sitt ässe
duktiga på snö eller är de skum ?*

*Våra danska gäster bekantar sig med
I S B plutonens materiel*

*Kompani stafetten blev ett spännande
inslag under dagen ,efter ett väl genomförd
stafett stod SKOL kompaniet som segrare*

Fanvakten avmarscherar

Utbildningschefens sida

Lennart Bengtsson

Verksamheten vid GU-bat har under 92/93 till stor del präglats av förändringar och tvära kast. Det är i och för sig knappast förvånande. Det går inte att omstrukturera Försvarsmakten utan att det även märks i grundutbildningen.

Ett problem vi haft att arbeta med är brigadunderhållets nya organisation. Vi har präglats av en vilja att utbilda så nära den kommande krigsorganisationen som möjligt. Detta har dock lett till att vi i två omgångar tvingats kasta om utbildningen vid Mariebergskompani och detta efter att de värnpliktiga har ryckt in. Det är inte lätt att byta hjul på en vagn som rullar. Befäl och värnpliktiga vid Mariebergs kompani har dock löst detta på ett bra sätt

Ett annat område som lett till förändrade beslut efter hand, är uppdraget att utbilda mobiliserings och förplägnadsvärnpliktiga. I en överenskommelse med P4/Fo 35 beslöts att vi skulle dela på detta uppdrag. Med start i mars 1993 skulle två plutoner utbildas vid T2. Eftersom dessa värnpliktiga skulle arbeta i förråd och militärrestaurang så måste utbildning av nästa omgång ske innan den föregående kunde rycka ut, detta skulle innebära att det tidvis skulle funnits 120 st MOF-vpl vid T2. Detta motiverade att vi skulle väcka Karlsborgskompani till liv igen. Vår fördelningschef ansåg att detta uppdrag kunde lösas av P4/Fo 35. Vi hjälper därför endast till med att låna ut befäl till de första två omgångarna som nu kommer att utbildas på andra sidan heden. Därefter övertar P4/Fo 35 hela denna uppgift.

Utöver ovanstående organisationsproblem märker vi självklart av den oro som sprider sig bland de anställda. Några av våra kamrater har slutat med sk. RYA-medel. Några har valt att söka sig till andra militära arbetsplatser där framtidsutsikterna måhända bedömts mer gynnsamma. Detta är i allt väsentligt positivt men innebär vissa olägenheter på kort sikt hemma på T2. Arbetet får lösas av färre befäl redan innan någon omfattande reducering av antalet värnpliktiga skett. Bristen på befäl bl.a till kompaniledningarna har därför lett till att vi redan 93/94 minskar antalet kompanier med ett. Det blev alltså inte de fem kompanier vi trodde under hösten 92 utan tre. Det blir skolkompaniet som delas upp med KB/PB till Norakompani, idrottsplutonen till Karstorpskompani och transportledarna kommer att förläggingsunderställas Marieberg s- kompani. De blivande kompanicheferna är redan igång med planering i enlighet med dessa riktlinjer.

Ovanstående problem till trots bör vi kunna se framtiden an med tillförsikt. Yrkeskunskap och hög ambition präglar som vanligt verksamheten vid T2. Soldaten är om möjligt ännu bättre än på 80-talet och avsevärt bättre än under den period jag själv gjorde "lumpen", det inte alltid så glada sjuttioalet.

Karstorpskompani

Övre raden från vänster redaktörskan Karin Pettersson , M Magnusson , H Bädiker , R K V
nedre raden M Billing , Kompanichefen T Süttenbach , A Berglöv , och redaktören S Ekroth

Vi på Karstorpskompani har under utbildningsåret 92/93 utbildat ett förduhkomp till 1. förduhbat.

Kompaniets huvuduppgift i krig är att understödja en brigad med ammunition, drivmedel, livsmedel samt bärga och transportera skadade fordon.

För att lösa dessa uppgifter är kompaniet indelat i fyra underavdelningar, dessa är:

Stab och trosstroppen

Som är till för att "serva" kompaniet och kompanichefen med mat och samband.

Transportplutonen

Som i första hand är till för att transportera am, kravet är att medföra och distribuera 300 ton am i en omgång. Plutonen består bl a av 15 st "långtradare".

Intendenturplutonen

Som skall kunna medföra och distribuera 5000 dygnsportioner. Plutonen skall också kunna hantera och transportera 100 kubikmeter drivmedel och har för detta ändamål åtta "långtradare".

Bärgningstroppen

Som skal kunna bärga skadade fordon och transportera till militära och civila verkstäder. Troppen har till sitt förfogande bl a två bgb970 samt fyra "långtradare".

Som ni förstår an ovan stående så handlar utbildningen till stor del om motortjänst och som kuriosas kan nämnas att drygt 50 av kompaniets soldater har genom vår försorg fått BE CE körkort (tung lastbil med släp).

Till sist vill jag tacka befäl och värnpliktiga för ett bra jobb! (Och jag önskar alla läsare en trevlig sommar).

Mj Thomas Süttenbach

Mariebergskompani 92/93

Från vänster bakre ledet : Hallberg A Hernant T Lyck T Larsson
T Magnusson Mitten : Hallgren S Karlsson D Bromander A Eriksson
N Wallin T Johansson T Dahlborg G Åsbäck

För de flesta av er som läser "Göta Trängar'n" är nog tredje kompaniet lika med ett Rep/Int kompani. Tiderna förändras och utvecklingen går framåt (!?), så när Wermlandsbrigadens stolthet drog in som en stormvind på Mariebergskompani blev det något helt annat. Vi började med ett Brigadförsörjningskompani och det slutar med en uhbat i miniatyr. På kompaniet utbildar vi ett Brigrepkomp samt två fristående plutoner, en uhplut samt tpplut. Till andra Briguhbat utbildas även en lsbtö på Norakompani.

Organisation:

Brigrepkomp

stads och trto bestående av en stabsgrupp och en kokgrupp
kapten T Johansson, fänrik T Larsson och sergant D
Bromander.

Repluton bestående av bgto, repto, resmtrlo och signalrepgrp
Kapten A Hernant, fänrik M Bender och fänrik T Hallgren
(personalstyrka 70 "man")

Uhplut bestående av tre stycken Toloto (s:a 12 st tg 30)
Kapten N Wallin, löjtnant T Lyck, fänrik F Gustavsson och fänrik
S Karlsson

Tpplut bestående av 3 tp grp (s:a 12 standard lb)
Löjtnant T Dahlborg, fänrik J Adolfsson och fänrik T
Magnusson.

Årets utbildning har genomsträvs av positiva och ambitiösa värnpliktiga och befäl. Jag vill här passa på att tacka samtliga på Mariebergskompani för ett mycket bra jobb.

Major A Eriksson, C Mariebergskompani

Nora kompani

*Från Vänster A Löfvenborg , C Lindblad ,B M Gunnarsson , T Hansson ,H Balassa
G Forsgren ,P Almström , O Lidgren ,Thern Gullbrandsen ,Bengan Nilsson
C Cunov , B Shagerlind*

Under året har det på Nora kompani Utbildats en ISB pluton. Plutonens uppgifter är i första hand att kunna indikera och sanera A och C stridsmedel. Plutonen skall också kunna genomföra grundförebyggande åtgärder genom bl a skumläggning. ISB plutonen kommer efter genomförd utbildning att tillföras Wermlandsbrigaden. Plutonchef har kapten Bengt Nilsson varit till mars månad då ABC skyddschefen på regementet Kn Leif Åhfeldt fick ta över chefskapet, eftersom Kn Nilsson blev kommenderad till 10.kompaniet P4.

Under hösten skulle även grundutbildningen (6 veckor) av 35 stycken förråd- och verkstadsvärnpliktiga genomföras på kompaniet, genom plutonchefen Lt Lidgrens försorg.

Antalet minskade dock och en vecka efter inryckningen fanns bara 7 vpl kvar och plutonen upplöstes, de värnpliktiga som var kvar fördelades på 2 och 3 kompaniet.

Sjukvårdsutbildningen har under året varit begränsad till regional utbildning. Vi har haft två stycken plutonsjukvårdskurser med vpl från I 15, P4 och T2. Dessa har genomförts med sjuvlärare Christina Lindblad och Britt-Marie Gunnarsson som chefer.

Plutonsjukvårdsutbildningen omfattar ca 14 veckor, varav 3 veckor är praktik på civilt sjukhus, efter genomförd utbildning vecka 03 återgick dessa till respektive regementen.

Vid kompaniet har även sjuktransportmän utbildats i 8 veckor, sjtpmännen som kommer från I15 och P4 ingår i de stridande kompanierna på skytte- och pansarbataljon. Ansvarig för kursen har Kn Berndt Schagerlind varit.

Kompanichefen tackar personalen för det gångna året och önskar läsarna en riktigt trevlig sommar.

För Nora kompani Mj Anders Löfvenborg.

Sista året med skolkompaniet !

Då vi startade upp utbildningsåret med bl a. uppdragen att utbilda KB/PB värnpliktiga till Wermlandsbrigaden och till fördelningsunderhållsbataljonen samt ge stöd transportledarskolan som för första gången skulle utbildas vid regementet så anade inte vi att detta skulle bli sista året som skolkompaniet fanns. Med T2:s minskade utbildningsuppdrag och TOMS-ansvar kopplat till de befälsramar så kommer det inte i framtiden att finnas utrymme för något fristående skolkompani vid T2. Detta tycker förstås vi är tråkigt som har vårt förflutna vid skolkompaniet, men har också förståelse för att det inte går att bevara kompaniet i dess nuvarande form. Vi som har arbetat med KB/PB värnpliktiga göra allt för att övertagandet av utbildningen kommer att bli bra, nu närmast till 4- och 3-kompaniet 1993-94.

Det som till stor del präglat året vid kompaniet är de stora och många befälsförändringar som skett. Det började med att undertecknad skulle vara chef för 3-kompaniet och major Hilding föra fanan vidare vid skolkompaniet, detta omkullkastades en vecka innan semestern 1992 då första stora förändringen genomfördes nämligen att jag blev chef för 5-kompaniet och major Hilding tog steget upp i bataljonsledningen. Kapten Andersson mfl. hade vid denna tidpunkt som vanligt framgångsrikt påbörjat KB-utbildningen, även om de var något färre till antalet än vi hade räknat med så kommer inte detta att vara något unikt i framtiden då uppdragen drastiskt minskar. Ny till kompaniet kom kapten Wigh full av förväntningar att få ta hand om våra PB värnpliktiga och forma dessa till bra chefer, en svår uppgift med tanke på den relativt korta tiden då mycket skall hinnas med, motortjänst, högvakt, sommaruppehåll m.m. Tyvärr så fick Wigh inte möjlighet att fullfölja sin uppgift förän det var dags för nästa ändring. Wigh skulle flyttas över till 3-kompaniet och då fick kapten Andersson ta över slutskedet av PB-utbildningen. Nu trodde alla att omflyttningarna var slutförda men vad vi bedrog oss. Vid årsskiftet slutade vår nytillträdde adjutant löjtnant Lindqvist för att ta ett arbete som vaktchef vid P4, detta innebar att vi fick dela adjutant med 4-kompaniet (tack för detta C 4!). Chefen transportledarskolan major Nylander fösvann hastigt på FN-uppdrag och min stf. kapten Fransson blev överflyttad till regementstaben. Kapten Persson fick då ta över transportledarskolan och kvar i kompaniledningen blev endast undertecknad.

Med dessa personalomflyttningar så kanske man kan tro att utbildningen skulle bli lidande, men jag tycker faktiskt att vi trots dessa problem har klarat av utbildningsåret på ett mycket bra sätt, detta beror i första hand ej på mig själv utan på att vi i grunden har positiva värnpliktiga och att befälen på kompaniet har en yrkes stolthet som säger att man skall klara av problemen och göra det bästa av situationen, man vill inte göra någonting dåligt! Utbildning av värnpliktiga måste vara det som står i centrum vid ett utbildningsregemente så även vid skolkompaniet. KB-värnpliktiga startade sin utbildning i Mars månad och fick där inledningsvis en omfattande soldatutbildning som senare byggs på med chefsrollen (gruppchef/plutonchef) där vi tycket att vi hittat en bra modell där vi utnyttjar alla möjligheter och tillfällen att skapa bra chefer till våra krigsförband. Våra PB-värnpliktiga fick som vanligt en start med högt tempo där de togs väl om hand av KB-värnpliktiga som vid denna tidpunkt blivit något varmare i kläderna och såg sin möjlighet att för första gången vara chefer. Denna möjlighet att genomföra samövning med PB- och KB-värnpliktiga kommer att bli än viktigare i framtiden då vi får färre värnpliktiga men kravet kvarstår att utbilda bra chefer till fältkompanierna som rycker in i Oktober. Denna verksamhet kommer att öka under 1993-94 där vi satsar ytterligare för att öka truppföringmöjligheterna för våra befälsvärnpliktiga innan de lämnar "skolverksamheten" för att pröva sina kunskaper på "skarpa värnpliktiga".

För första gången ryckte transportledarassistenterna in vid T2 och till skolkompaniet, dessa värnpliktiga är PB uttagna fast gör något kortare tid än "vanliga PB". Denna utbildningsgren är ny vid regementet och har ledningsmässigt vad gäller utbildning lydigt under bataljonchefen och i övrigt under chefen skolkompaniet. Dessa värnpliktiga skall efter genomförd utbildning krigsplaceas inom transportledningsorganisationen inom hela Sverige då främst inom Fo organisationen. Denna utbildningsgren kommer inledningsvis att kräva mycket av de befäl som är placerade på transportledarskolan då mycket är nytt och det kommer säkert att ta några år innan utbildningen har satt sig ordentligt och vi byggt upp en tillräcklig kunskapsbas vid regementet.

Högvakten var som vanligt ett populärt inlag hos de värnpliktiga trots allt nötande av träning genom T2:s egen högvaktsgenerals försorg, major Hilding, som kanske för sista året svarade för denna hedersamma uppgift. Denna gång svarade regementet för två vakter vilket gjorde att antalet värnpliktiga ej räckte, utan att vi fick förstärkning från 10/P4. Detta försämrade inte på något vis T2:s rykte att alltid svara för bra vakter.

Ledarskapsveckan i fjällterräng tillhörde också den en av årets höjdpunkter. Med nytt välgval skulle den ge möjligheten att dryga ut den frystorkade maten med färsk fisk. Så blev nu inte fallet utan vi fick vara glada för den maten som adjutanten hade skickat med oss. Som vanligt hördes ord som: ont, trött, hungrig, hur långt kvar?, rast, jag orkar inte mer o.s.v. så lyckades de allra flesta att ta sig de jobbiga milen till Ramundberget där middag på orten väntade.

Vi får heller inte glömma CA:s överraskande besök vid kompaniet där han följde löjtnant Ristanders stridsskjutning med KB/PB, denna övning lär vara en av de bästa som CA såg under sina besök vid olika regementen utbildningsåret 1992-93, detta lever vi länge på!

Ett stort tack till befäl och värnpliktiga för utbildningsåret 1992-93

Major K Mattsson
C 5. komp

*Vem kan denne raske yngling vara ?
se sista sidan*

Svenska Motorveckan i Skövde

Under den 6 - 15 augusti i höst kommer det att arrangeras en bred folkfest i Skövde
Denna gång med temat *TRAFIKSÄKERHET, MOTOR, MILJÖ, BIL och MC*

Initiativet till Motorveckan kom från T2 och Försvarets Motorklubbs avdelning 40 i Skövde
och det är ganska naturligt med det motorkunnande som finns i garnisonen kanske främst på T2

Långtradar regementet T2

T2 har sedan de första bilarna togs i bruk i staden haft en alldeles speciellt motorkunnande .
Om detta under 20-, 30-, 40- talet finns mycket att läsa om bl.a. i jubileumsboken Göta träng-
regemente 100 år .Och då motoriseringen av armén genomfördes efter andra världskriget blev
det just trängregementena som fick huvudansvaret i armén för motor och transporttjänstens
utveckling .

Detta ansvar axlade T2 på ett bra sätt och frukterna av det kan vi se i dag med ett fortsatt ansvar
för utbildning av de tunga transportförbanden i vår krigsorganisation . Och inom motorcykel-
området har väl T2 länge varit " armémästare " , inte minst genom Lennart Johanssons insatser.

Motorveckan skall bidra till ökad trafiksäkerhet

I den till motorveckan fick Lennart och jag 1987 då vi var i Södertälje och bl.a. fick uppleva ett
VM i manövrering av tunga fordon , kallad Champion Driver . Tävlingen arrangerades av
Scaniaoch tidningen Trailer . Det var fantastiskt att se vilken skicklighet och säkerhet dessa
yrkes - chaufförer visade upp

Då vi kom hem diskuterade vi att arrangera en liknande tävling i Skövde som del i trafik
säkerhets arbetet . Förarskickligheten är en av de avgörande faktorerna för säkrare trafik och en
bättre trafik miljö .Duktiga förare spelar en viktig roll i detta sammanhang och kan föregå som
goda exempel i trafiken . Och eftersom T2 under många år utbildat 300-400 fordonsförare
årligen och haft lika många fordon i bruk är trafiksäkerhetsarbetet prioriterat .

Men all turbulens i försvarsfrågan försenade oss och då vi tog fram planerna på allvar först
våren1992 och presenterade dem för några av Skövdes affärs-, industrimän och kommun
ledningen var intresset mycket stort . Evenemanget växte snabbt ut till att bli en dryg vecka med
motor och trafik-säkerhetsinslag .

Målet är att vi skall nå ut med trafiksäkerhetsbudskapet till en bred allmänhet , men vi skall göra
det under trevliga och festliga former . Motorveckan arrangeras av *Turistcentrum i Skövde* .
Och motorveckan blir ingen engångsföreteelse , den skall återkomma och sätta dit Skövde och
Skaraborg lite tydligare på Europakartan .

Manövertävling med tunga fordon - *Champion Driver*

Ett av inslagen i motorveckan är en manövertävling med tunga fordon som nu arrangeras av
armén

(T2) , Volvo och Scania gemensamt .Och tidningen Trailer kommer att bevaka arrangemanget
både före och under motorveckan . Fredagen den 13 augusti genomförs ett Militärt mästerskap
för

befäl och lördagen den 14 augusti ett " S M " för civila yrkeschaufförer Men det är många fler
inslag Programmet kommer att annonseras både i dagspress och i fackpress .

Denna typ av tävlingar är populär på kontinenten och vi hoppas att detta inslag skall dra hit
några européer.

Motorstaden Skövde har bra förutsättningar .

Jag tror att vi klarar en sådan här motorfest just i Skövde . Vi har bra förutsättningar :

- Ett brett motorkunnande i de civila klubbarna i Skövde , Tibro m fl
- Volvos kunnande , materiel och resurser
- En bra FMCK klubb som arrangerat både EM och VM
- Skövde garnisons resurser
- Armens Motorskola och Uhc som ansvarar för trafiksäkerheten i armen
- T2 :s motorkunnande
- Skaraborgsbrigadens lite tyngre fordon som kommer att vara med
- Aktiva trafiksäkerhetsorganisationer ,bl.a. FMK
- All kunskap i FAK och SKBR
- Bra fysiska förutsättningar , garnisons heden ,marknadsplatsen , Folkets park , Billingshov,Billingshus , Volvos fritidsområde i Karstorp , för att nämna några
- Vi samordnar detta med S N crossen , som i år får SM status

VÄLKOMNA !

Fredagen den 6 . augusti till söndagen den 8 . augusti kommer MC att vara huvudinslaget .
Fredagen den 13 . augusti till söndagen den 15 augusti kommer bil att vara huvudinslaget .
Och den 13-14 augusti kommer Skövde garnison bl.a. att visa de flesta stridsfordon som används i armen . Och hela tiden kommer **trafiksäkerheten** att utgöra bakgrunden till
Den Svenska motorveckan i veckan i motorstaden Skövde .

Tord Björkman
FMK

Fototävling

Sänd in **DIN** bästa T2 bild antigen på temat **DET VAR BÄTTRE FÖRR !**
eller

Regementet under utbildningsåret 1993/94

*Bilderna skall vara redaktören till handa senast 1994-03-01
Bästa bilden kommer att pryda omslaget på nästa Göta trängare*

GREETINGS FROM FT. BENNING, GEORGIA

Fk Christer Evensen
USAMU; Ft Benning GA, USA

Hej på er!

Här kommer en liten rapport. Officerarna som jag jobbar med tycker det är obehagligt när jag frågar om organisation etc. Spionfobi, vad vet jag. Det har alltså varit lite svårt att få fram information, så detaljer får ni senare.

OK: I den amerikanska armén finns det två sorters officerare: the officers and the non commission officers (NCO's = specialister). Man kan ta värvning om man är mellan 17 och 32 år. Alla officerare utbildas vid West Point utanför New York. Det är ett slags fyraårigt college (gymnasium) där de börjar efter high-school. I början läser man mest civila ämnen. Efter hand läser de mer och mer militära ämnen. Efter ytterligare fyra år kan de bli kaptener och få ett "company command" (KC-jobb). En specialist (NCO) kan ta värvning som exempelvis infanterist och vara "klar" inom tretton veckor.

Vad händer under GU ?

Basic training, motsvarar vår AMU, är åtta veckor varav mycket PEK och ABC. En dag kan se ut så här, enligt en drill-seargent. Klockan 04.45 revej morgonrutin, fys och inre tjänst, 06.30 frukost, 07.30-18.00 militär verksamhet, 18.00-19.00 middag, 19.00-21.00 inre tjänst. Under dessa åtta veckor får de ledigt ett par timmar varje söndag för att kunna gå till kyrkan. Efter Basic training vidtar Advanced Individual Training (AIT), där de får lära sig sitt yrke. AIT varar mellan 5 - 52 veckor beroende på yrkesval.

Ft Benning:

En militärstad två timmars bilväg från Atlanta i staten Georgia. Här finns en infanteribrigad, Drill sgtschool, Airborne school (FJS), Ranger school (jägarskola) och school of Americas som vidareutbildar specialister (NCO's) från Sydamerika. Uppgifterna är inte 100%-iga.

USAMU:

United States Army Marksmanship Unit heter enheten vars huvuduppgift är att utveckla skyttet inom armén; "One shot - one kill" som de själva säger. Cirka hundra personer är indelade i gevär, tjänstegevär, internationell pistol, (där jag tränar), tjänstepistol, skeet/trapp, viltmål, vapentekniker och sist men inte minst stabsavdelningen. Enheten är väldigt tävlingsinriktad, sex av åtta personer i "min" avdelning är med i US civila landslag. I princip handplockas/kommenderas skyttar (killar och tjejer) hit i tre till fem år.

Hur ser en arbetsdag ut ?

Varje förmiddag är schemalagd av tränaren. Han bestämmer vilken gren som skall tränas, grov-,standard-,fri-,luft- eller militär snabbpistol och vad som skall tränas; riktmedel och avtryckarkontroll, rätt ställning, tävlingsträning, torrträning etc. Eftermiddagarna får man ofta själv avgöra vad man behöver träna. Varje dag från klockan 07.30 - 16.30 lyfter jag 400-500 kg men min höger arm och tänker på korn

och sikte. Vad för slags arbete är det ? Mitt synsätt är följande: varje dag lär jag mig något som gör att jag under tävling klarar att skjuta en tia, mitt i prick !. Trots att det kan vara kallt, blåsigt, dåligt ljus, oväsen och buller i omgivningen och trots att jag kan känna rädsla stress och ångest klarar jag att göra om det; en tia, mitt i prick, gång på gång, gång på gång.

Slutligen några allmänna intryck

- gas: 4 l bensin kostar 9 kr. Tacka vet jag USA.
- food: friterat hit, fritaret dit. Tacka vet jag svensk husmanskost.
- unemployment: en person lastar ur varuvagnen, en i kassan, en lastar i påsar och bär ut - mot dricks förstås. Tacka vet jag det svenska "skyddsnetet".
- girls: nästan enbart "sprutlackerade". Big Mamas synliga. Tacka vet jag svenska flickor.

Heja Sverige !

MVH
C Evensen

GREETINGS FROM FT. BENNING, GEORGIA

KJELL NORDSTRÖM
Smedjevägen 23
182 63 DJURSHOLM
08-753 14 12

Den 12 januari 1993

Chefen för Göta trängregemente
Överste Nils Smith

En företrädare i ämbetet önskar en sentida efterträdare lycka och framgång i det stimulerande och viktiga värvet att vara chef för detta fina, och snart 102-åriga regemente. Jag fick i julas från USA general Schwarzkopfs självbiografi, en ganska bastant - 530 sidor - och mycket intressant bok. Inte minst därför att Schwarzkopf är så öppen och ärlig. Det föresvävar mig att vad som Schwarzkopf säger om underhållstjänsten under Gulfkriget kan vara av intresse för Götaträngarens läsare. Jag har länge tänkt höra av mig till och i tidskriften (som jag alltid läser med glädje) - nu sker det.

Bästa hälsningar till dig, Tord Björkman och dem i övrigt som vet vem jag var eller är.

Kjell Nordström

Kjell Nordström

Offensiv underhållstjänst

General H. Norman Schwarzkopf var commander-in-chief för de allierade styrkorna under Gulfkriget. " It doesn't take a hero " är titeln på hans självbiografi, utgiven i USA och Kanada senhösten 1992.

Ursprungligen (luftburen) infanterist var Schwarzkopf (HNS) under sin första period i Vietnam artillerieldare vid ett sydvietnamesiskt förband. Senare förvärvade han bl a en masters degree i robotteknik vid ett civilt universitet. då han 1980 återvände till Tyskland som ställföreträdande chef för 8. mekaniserade infanteridivisionen fick han underhållstjänsten som huvuduppgift. Gulfkrigets ÖB hade alltså en bred militär bakgrund.

Inte minst underhållserfarenheterna hade han stor nytta av under Gulfkriget. Då tilltransporterna av de amerikanska styrkorna, avsedda att förstärka försvaret av Saudi-Arabien, var avslutade (Dessert Shield), tog förberedelserna för anfallet mot Kuwait vid (Dessert Storm). Innan uppladdningen för Dessert Storm var genomförd påyrkade "skrivbordshökar" i Washington att HNS skulle anfalla med Dessert Shield - styrkorna. Det var inte första gången som Schwarzkopfs korta stubin brann av.

Den slutliga operationsplanen innebär offensiv i två faser. Den första, luftoffensiven, syftade till att bomba ut irakiernas ledning, kommunikationer, baser, fabriker av strategisk betydelse etc samt till att få luftherravälde över operationsområdet. Den andra, markoffensiven, gick ut på att med de arabiska förbanden och US Marines anfall söder ifrån mot och binda största möjliga antal irakiska styrkor för att därefter med amerikanska och brittiska förband genomföra en kraftig flankstöt väster ifrån, avsnöra irakierna underhållsförbindelser och slå de irakiska styrkorna i Kuwait. Viktigt var att flankstöten skedde överraskande. Därför fick ingeuppmarsch och uppladdning påbörjas som kunde röja avsikten innan Saddams spaning "förblindats". Tidtabellen för markoffensiven var i avgörande grad beroende av hur underhållsförberedelserna fortskred.

Offensiven genomfördes strikt enligt plan jan - febr 1991. Steg för steg flyttades underhållsbaserna, först nordväst ut på saudiarabiskt område, sedan nordost ut in på irakiskt - en sträcka på ca 300 km. Huvuddelen av underhållstransporterna genomfördes med utnyttjande av civila fordon; grått dekorerade f d östtyska, tjeckiska och polska lastbilar med förare av indiskt, bengaliskt, pakistanskt eller filippinskt ursprung var en vanlig syn. Förts ville de åka hem efter dagsturen; varje morgon fick de städslas på nytt. Sedan kom man på att de gillade att se brottnig på TV. Nattkvarter med videobrottnig inrättades - var på alla blev kvar nästa och följande dagar.

Där det förrut varit öken med pipelines och något enstaka tält fanns efter ett tag " sjöar" av skyddsnet "that sprawled over miles" täckande tusentals ton av förnödenheter, berättar Schwarzkopf.

Den ende som befordrades under det att kriget pågick var den för uppladdningen ansvarige. Han var två - och blev trestjärnig general dels därför att han var utomordentligt skicklig, dels - vilket vägde ännu tyngre - för att han kunde stå emot och balansera de hårda underhållskrav som var och en av Schwarzkopfs direkt underlydande chefer ställde.

Arabstyrkorna krävde särskild insats av HNS. De saudiarabiska förbanden var visserligen modernt utrustade men för sin underhållstjänst upphängda på civila institutioner: de saknade rörliga underhållsförband!

Emellanåt förfärades araberna. Så till exempel när kvinnliga US - soldater lossade förnödenheter - på överkroppen bara "iförda " handvapen och t-shirt.

Sammantaget: Gulfkriget demonstrerade uttryckligen underhållstjänstens avgörande betydelse. Utan offensiv underhållstjänst ingen framgång!

Garnisonens undergång eller Eller en flaskhals mindre

Eddy Eriksson

Aldrig har väl så många svurit så mycket och så ofta, som de som väntat på att bommarna skall gå upp när de är på väg till jobbet.

Under alla år sedan Skövde garnison konsertreras till Heden har passerandet av järnvägen vid Vasaplan varit en flaskhals och olycksrisk.

Den nya undergången välkomnas av alla på östra sidan .

De boende vid Vasaplan har kämpat för att den gamla miljön skulle få vara kvar . När alla arbeten är klara och ny växtlighet tillkommit blir utsikten mot Heden bättre än den var tidigare .

Att bygga vägtunnlar är dyrt och en undergång vid Vasaplan låg långt ned på Skövde komuns lista . När nu SJ startade trafik med snabbtåg och måste göra stora investeringar för att klara säkerheten vid vägkorsningar öppnades möjlighet att dela på kostnaderna för en tunnel .

Banverket var berett att satsa säkerhets pengar i tunnelbygget . Under våren 1990 träffades en överenskommelse mellan Skövde kommun , banverket och garnisonen (fobef) att dela på kostnaderna . Chefen för Armén var inte helt positiv till försvarets

deltagande i projektet , men det låg inom fobef bemyndigande .

Projektering mm startade och och det var bråttom med hänsyn till tåg trafiken . Ett flertal problem måste lösas . Det finns mycket under järnvägen som passerar Vasaplan . Vätter - vattenledningen var ett av problemen som be gränsade utförandet och televerket hade ett stort antal kablar som måste flyttas . Vätterrattenledningen saknade backventil , så en läcka kunde medföra att vattnet rann ut bakvägen .Kravet på undergången från garnisonens sida var att passage med person bilar var möjlig .Brandförsvaret krävde att räddnings fordon skulle kunna passera . Den fria höjden blev 3,55 . Höjden skyltas 3,40 .

Under tiden som projekteringen fortskred startade televerket sina arbeten . Kommunen byggde en ventil på vatten ledningen och den betongkasun som därvid hamnade i den gamla vägbanan väckte förundran och förorsakade många samtal till Fortenheten . En ny väg byggdes mellan T2 och Pansarvägen mot Soldathemmet av vår vägavdelning .Detta för att säkra trafiken under byggtiden och för den framtida anslutningen .

Kommunen utarbetade en ny detaljplan för området . Denna överklagades och det drog ut på tiden . Sommaren 1992 var allt klart . Entreprenör var antagen och arbetet med själva tunneln startade i Augusti med planerad färdigställandetid 1993-02-01.

Under tiden pågick planering av garnisonens kompletterande vägar samt hur vakt och bevakning skulle utformas . En överenskommelse från 1970 mellan försvaret och Skövde kommun reglerade hur Volvos markbehov skulle säkerställas och att det skall finnas cykel och gångvög över Heden till Segerstorp .

Fobef och myndighetscheferna i garnisonen var överens om att det skall finnas möjlighet för Skövdeborna att till fots besöka Heden .Detta ställde speciella krav på bevakningen och nya principer prövades . Hela garnisonen skulle inhägnas i ett område och tre vaktställen svara för inpasseringe, kontroll mm. Ett flertal intermezzon inträffade och beslut togs att koncentrera

bevakningen till fyra "öar" inom området. Ny skyddslag påverkade också förändringen. Det blev till att omplanera och ny projektering gjordes. Dessa arbeten beräknades att bli genomförda våren 1993 och under 1993/94 om ekonomin tillåter. Ett problem var hur gående och cyklande skulle komma till arbetet under byggtiden. Möjligheten fanns att passera järnvägen vid P4 kanslihus. Men det var för stor omväg för de som arbetade i norra området av garnisonen. Det beslöts att bygga en tillfällig bro över järnvägen vid soldathemmet. Ing 2 kontaktades för byggnationen och BB 2 materiel transporterades från mobbföråd av T2:s transport pluton. Plötsligt avbröts utbildningen av 5-månaders vpl och där stod Ing 2 utan arbetskraft. En befäls utbildningskurs löste dock problemet och bron byggdes på två dagar. Bron har dagligen passerats av ett antal människor oms stånkat och stönande släpat på cyklar. Alla har haft sin åsikt om hur bron skulle ha varit byggd. Bron har säkert höjt konditionen på garnisonens personal och den har lett till många kontakter med oss på FFE. Bron har hittills kostat 120 kkr. När rivningen skall ske är inte klart men Ing 2 skall demontera den i vår.

Byggandet av själva tunneln har utförts av SKANSKA och började med att grundvatten nivån sänktes i området. Detta medförde att risk för sättningar i angränsande fastigheter. Sänkningen var besvärlig med hänsyn till det slitmaterial som fans under sanden. Ett flertal metoder fick tillämpas med vakuum sugning som sista åtgärd. Den stora djupa bygg grop som erfordrades för att få plats att gjuta kasunen, var man tvungen att sponta med stål plank, och här slogs det så plankskallarna glödgrades. Sliten var hård som berget. För gjutandet av kasunen åtgick 400 m³ - 80 billass betong och den är 1000 ton tung. När kasunen var klar trycktes den in i järnvägs banken under sista helgen i november. Tryckningen utfördes av Rallings från Malmö ett av de få företag som utför sådana arbeten. Tryckningen gick helt utan problem, tågen passerade

med reducerad fart och åskådarna övervakade hela tiden arbetet.

Efter det att kassunen var på plats fortsatte arbetena med att iordningställa vägar, slänter och övriga ytor. En samordning krävdes för här arbetade tre olika arbetsstyrkor efter varandra, i tur och ordning gatukontoret på Vasaplan, SKANSKA i tunneln därefter gatukontoret i slutet av uppfarten mot Heden och längst österut vi genom SKANSKA.

Trafiken kunde släppas på 93-02-12 på kvällen, 14 dagar för sent enl. plan. Förseningen berodde på att den utrustningen som krävdes för att lyfta bort den nedslagna stål spanten var upptagen på annat håll. De slutliga arbetena skall utföras under våren med bl.a asvaltering. Den 17 maj är planerad som officiell invigningsdag. Efter detta återstår en del arbete inom vårt område bl.a parkerings ytan vid soldat hemmet.

Kostnaderna för själva tunneln är 8 milj kronor. P4 / Fo 35 betalar 2 milj, Banverket 1/3 och kommunen resten. Skövde komuns övriga kostnader är 2 milj. Banverket har ytterligare kostnader för flyttning av spåret till Cementa och för säkerheten. Försvarets övriga kostnader för vägar, staket, parkeringsplatser är ca 1 milj

Avtackning av Göta trängregementes pensionärer 1992-12-17

Karin Pettersson

Personalen på regementet samlades mangrant i Götasalen för att delta i avtackningen av regementets " nya " pensionärer . De som valt att utnyttja möjligheten att gå i förtida pension ,för att som regementschefen uttryckte sig " lämna plats åt de yngre ".Överste Björkman tackade de närvarande för ett gott arbete genom åren som lett fram till ett gott utbildningsresultat som blivit ett kännemärke för Göta trängregemente Följande kamrater har valt att gå i förtida pension från 1992-12-31 och avtackades vid detta tillfälle..

övt Alv Svensson
mj Björn Gärden
mj Jan-Erik Eng
kn Inge Winbladh
kn Rolf Lundberg
kn Rune Bergsten
kn Kjell Åke Magnusson
kn Ture Åberg
lt Hans Erich Lindner
lt Rune Emanuelsson
lt Tore Edqvist
lt Leif Börjesson

Samtliga avtackades med en tavla av regementet samt blommor i regementets färger.

Därefter avtackades Överste Tord Björkman från regementet av Stabschefen övt Jan E Thunberg och från MB V av överste 1 Svante Kristiansen

C T2 avtackar J Eng , B Gärden och A Svensson med bistånd av K Johansson

Nybliven pensionär

Den 1 Mars gick en av regementets verkliga trojänare i pension, nämligen Lt Ulf Backsand. Han avtackades inför en församlad befälskår i Götasalen, C T2 överlämnade regementets tavla samt en blombukett i regementets färger.

Ulf Backsand med avskedsgåvan framför Götasalen

C T2 avtackar L Börjesson, T Edqvist, H E Lindner, "Spurten" och L Å Magnusson

Stabschefen J E Thunberg avtackas

Bernt Andersson avtackas

Lt Ulf Backsand är nu inte ensam om att gå i förtida pension, under året följer en rad herrar honom i fotspåren,

Övlt Jan Thunberg	1/4
Kn Berndt Andersson	1/4
Lt Rune Gillgren	1/4
Lt Allan Randevåg	1/10
Mj Göran Lundin	1/6 - 94
Mj Rune Brodow	1/10 - 94

Vi på redaktionen önskar alla lycka till ute i det civila livet och hoppas att ni alltid har vägarna förbi T2 och har tid att hälsa på era tidigare arbetskamrater.

Ebersteins tävling 1992

Tomas Hilding

Trötta men lyckliga tävlingsdeltagare från vänster Lt Stefan Magnusson Fk Tomas Larsson samt åldermannen i gänget Mj Tomas Hilding

Efter övertalning och slavdrivande träning från idrottsavdelningen med Jonny Bråttom i spetsen skickades regementets Ebersteins lag till det snörika Östersund för att tampas med övriga utvalda om det hedervärda priset .

Tävlingen är instiftad för att gagna skidåkarförmågan hos armé befälet .Den genomförs vart tredje år och alltid vid Jämtlands fältjägar-regemente .

Man tävlar i tre klasser varav vi Göta trängare tävlar i den minst meriterande på grund av våra klimatiska förutsättningar .

Banan är tre mil lång och genomförs med vapen och burens stridsutrustning för att farten inte skall bli för hög mellan de

Jämtländska fuorna , såväl patrullåkning , skidorientering , som enskild åkning ingår . Kampen i vår grupp var hård ända in på mållinjen ock vi fick se oss slagna av såväl I15 som P4 , marginalerna var små och med lite tur kanske slutresultatet varit ett annat .

Nu tycker någon läsare att det var väl inget ! **BRA !** då har du chansen att delta i nästa tävling som går 1995 och därigenom få en oförlömlig idrotts- och yrkesupplevelse .

När det gäller Eberstein så får man bara en chans vilket innebär att du får bara ställa upp en gång .

Laget får vara precis hur bra som helst dock måste minst en kämpe vara 35 år eller äldre och i detta fall var det jag .

Regementets framtid

Från vänster ser vi C T2 , Fk Matias Johansson , Fk Ulf Ragnarsson , Fk Tore Magnusson , Fk Fredrik Hallberg .

Den 1 mars 1993 fick T2 4 stycken nya fänrikar, de hälsades välkomna till regementet av C. T2 Öv Nils Smith med personal. Efter utdelning av diplom och regementets manschettknappar skålades det i cherry, för att understryka det högtidliga tillfället.

Dessutom kommer Dan Bromander att utnämnas till Fänrik vid regementet den första juni

Vid Uhc utnämndes den fjärde april sju st nya kaptener som är placerade vid Göta träng regemente . De utnämnda är följande

Kn Jan Kvarfort
Kn Stefan Sandberg
Kn Mauro Stell
Kn Peter Eriksson
Kn Joakim Gran
Kn Johan Martinsson
Kn Olof Shylander

Vid Karlberg kommer fyra nya löjtnanter att utnämnas vid midsommar tid det är följande

Lt Anders Lundgren
Lt Jörgen
Lt Stefan Magnusson
Lt Ulrika Palerhag

Vi på redaktionen grattulerar till den nya stjärnan på axelklaffen ,och önskar lycka till i framtiden , den här tjejen och killarna blir ett fint tillskott till regementet under kommande utbildning

Från kassören

Hans-Erich Lindner

Glöm inte att betala in medlemsavgiften!

Som du märkt har allt blivit dyrare även att driva en förening , så om du av någon anledning inte betalt in din medlemsavgift så var vänlig och gör det snarast.

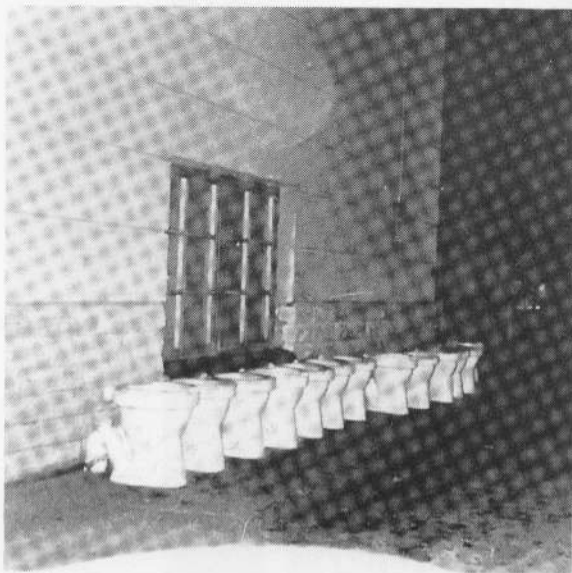
För att undvika att glömma det så kan du lösa ständigt medlemskap genom att betala in 400 kronor på nedanstående postgiro .Ny medlem betalar 10 kr första året därefter 50 kronor året.

Postgironummer 9 58 82 - 7

Hans Erich Lindner
Törningsro
54015 VÄRING
0500-440112

Några bilder från det gångna året

Fotograf Karin Pettersson

Många undrade säkert över dessa stolar!!!
Förklaringen var enkel, 2 kompaniet reno-
verade toaletter...

Kn Bengt Nilsson med sin ögonsten
en Magnum 44 med kikarsikte.

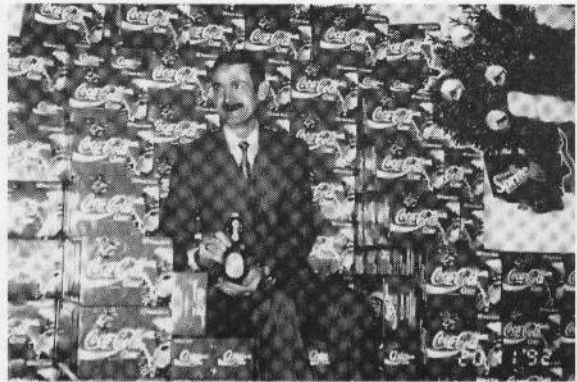

Reg M på skidor 15 km genomfördes en
strålande vinterdag i Januari, här ser vi
två tappra fänrikar: Loft och Bender.

Lt Ulf Backsand passar på att ta sig en sista titt i sina dokument...

Mj Otto Gröntoft har hittat hem bland coca cola burkar, på Pripps bryggeri i Göteborg.

Bataljonchefens jullogg var ett populärt inslag för alla anställda..

...Fast chefen 2 komp med sin adjutant ser inte så munter ut precis!

Stabschefen i "valvet" och kvalet

Så här fint kan det vara en vintermorgon på körplanen..

" Gubbalunchen "

Redaktören

Sture Ljugne underhåller K-G Ljungkvist och Tommy Gustavsson

Den 21 december hölls den traditionella lunchen för T2 kamratförenings medlemmar på Göta mässen . I samband med samlingen avnjöts en utmärkt glögg och stämningen steg i takt med att glögg grytan tömdes . Det är trevligt att så många hörsammat kallelsen att avnjuta en jullunch tillsammans, gammal som ung .Mässofficer lt Dan Jakobsson bjöd till bords i matsalen. Vi var ganska många så det blev ganska trångt men gemytligt . Överste Björkman hälsade samtliga hjärtligt välkomna och passade samtidigt på att presentera sin efterträdare överste Nils Smith . Därefter höggs det in på julbordet med liv och lust, snart hördes " Vi trängare" ljuda i lokalen. Övlt Sture Ljugne hyllades med ett fyrfaldigt leve då han passade på att fylla år just denna dag . I sitt tal berörde regementschefen bland annat T 2 : s framtid

Överste Björkman tog tillfället i akt att tacka avgående redaktören knUlf Floberg för det gedigna arbete han lagt ned på Götaträngarn samt att han vid kn Gunnar Perssons tragiska bortgång åtagit sig kassörskapet .Kn Floberg förärades en golf-klubba (en putter) som special importerats endast för detta tillfälle. Lt Bengt Karlsson avtackades också då han under hösten avgått med ålderspension . En hälsning från kamrater som inte hade möjlighet att delta i jullunchen framfördes av övlt Gunnar Nilsson .Matsalen lämnades därefter till förmån för kaffe och avec ,stämningen var gemytlig och historierna många som alltid när goda kamrater samlas .

Ulf Floberg sänker han männe hanikappet till våren ?

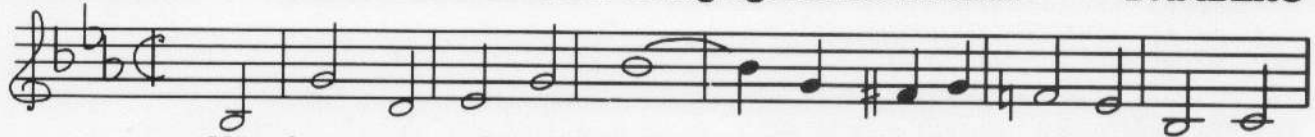
Bengt Karlsson naturligt vis i full färd att lära ut stridsvagnsmimans hemlighet till intresserade repgubbar

HÄR KOMMER GÖTA TRÄNG !

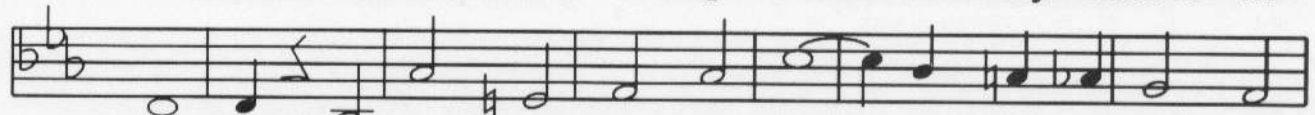
Marsch T₃

Melodi: Trion ur Göta Trängregementes marsch

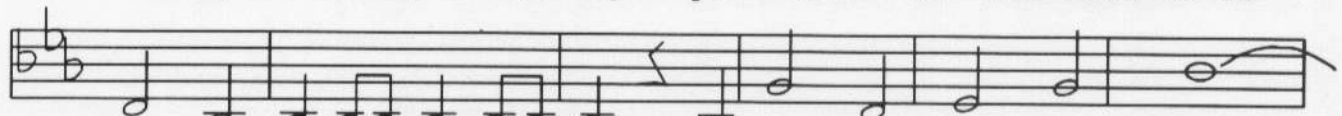
DAMBERG

Här kom - mer Gö - ta Träng med vå - ra styr - kors ef - ter

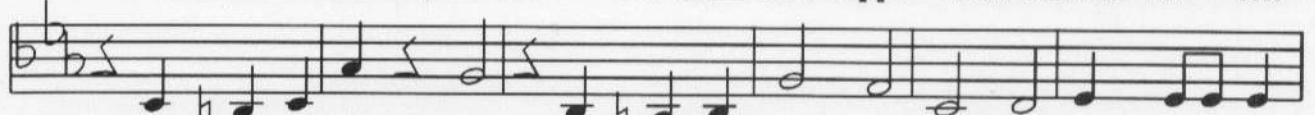
släng. Då gi - ves ej par - don. En var skall ha sin

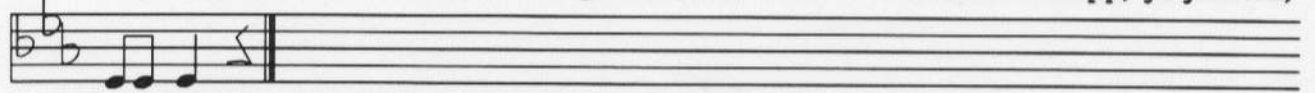
dags - ran - son, ja ja men, ja ja men. Hur - ra för vår e - tapp

som oss be - tjä - nar så flink och rapp. När han är sli - ten

är ak - va - vi - ten långt bätt - re än en am - a - trapp, ja ja men,

ja ja men.

Göta trängregementes snapsvisa

Då Livregementets Grenadjärer , I 3 / Fo 51 den 28 juni 1992 i Örebro gav konsert med anledning av att grundutbildningsverksamheten upphörde ,framfördes Göta trängregementes marsch , Tellusmarschen , och både regementets och Nora kompanis fanor fördes i konsertsalen .

Kanske var det vid detta tillfälle som dåvarande chefen för I 3 , översten av 1 graden Einar Lyth tyckte att tonerna i Tellusmarschen var lämpliga att använda till regementets snapsvisa .

Nästa gång vi träffades frågade överste Lyth mig om vi hade någon egen snapsvisa och eftersom vi mig veterligt inte hade det sände han mig kort därefter nedanstående trevliga visa som han tillägnade Göta trängarna .

Heder åt författaren !

Tord Björkman

Försvarets Motorklubb - FMK - en organisation för ökad trafiksäkerhet

Som framgår av annan artikel i denna tidning, är T 2 och FMK initiativtagare till Motorveckan i Skövde, med trafiksäkerhet som det genomgående temat.

FMK har beslutat att intensifiera trafiksäkerhetsarbetet framför allt gentemot de unga förarna och där har vi en unik möjlighet att nå ut till en högriskgrupp, de värnpliktiga.

Jag övertog ordförandeskapet för FMK avd 40 i Skövde efter min företrädare på regementschefsstolen och den nya styrelsen kommer nu att fullfölja och intensifiera det trafiksäkerhetsarbete, som den gamla styrelsen har initierat.

Bli medlem i FMK! FMK-avdelningar finns rikstäckande. Genom ett medlemsskap stödjer Du ett angeläget arbete för att förbättra trafiksäkerheten. Bara i Skaraborgs län kostar trafikolyckorna mer än 1,1 miljarder kronor per år. Av årsavgiften 80 kr går 20 kr till resp lokalavd. Av dessa satsar vi i avd 40 75% på just trafiksäkerhetsarbete.

Som medlem får Du ett antal förmåner som Du kan läsa om i bilagda papper. Du får dubbelt igen, om Du utnyttjar våra såväl centrala som lokala avtal. Den som rekryterar en ny medlem får 40 kronor i bensincheckar. Har Du en kamrat, som är medlem i FMK, anmäl honom som rekryterare, så kan Ni dela på checken.

Du som bor i Skövdeområdet kan också ange avd 40 som rekryterare, så får vi bättre resurser för vårt trafiksäkerhetsarbete. Till dem som ännu inte har, men avser skaffa kundkort, erbjuder Q 8 femton extra ören per liter t o m 30/6 1993.

Gå med i FMK! Och Du som bor i Skövdeområdet gå med i avd 40.

FMK tillsammans med Ditt "långtradarregemente" T 2 arbetar för ökad trafiksäkerhet.

Nils Smith

TRYCK

Inläga: Garnisonens Reproanstalt
Omslag: We-Pe Tryckeriet Lidköping